

Från *La Batalla* den 28 augusti 1936 ("Resolución del Comité Ejecutivo del POUM sobre el proceso y el fusilamiento, en Moscú, de 16 bolcheviques de la Revolución de octubre"). Omtryckt som bilaga i W. Solano *Le POUM : Révolution dans la guerre d'Espagne* (s. 265-267).

P.O.U.M.s exekutivkommitté: Resolution om Moskvaprocessen

27 augusti 1936

Mitt bland de revolutionära uppgifter som aktuella händelser ålägger oss har nyheten kommit som en överraskning om processerna och avrättningarna i Moskva av Zinovjev, Kamenev, Jevdokimov, Smirnov och andra bolsjeviker, inalles 16 personer av det gamla gardet. POUMs exekutivkommitté kan inte låta detta passera i tystnad. Det skulle vara liktydigt med att vara medbrottslig.

Efter Lenins död inledde Stalin, generalsekreterare i Sovjetunionens kommunistparti, med stöd av en enorm byråkratisk pyramid som utvalts och anpassats till hans strävanden, en politisk kurs som ledde till hans personliga diktatur. Denna kurs kunde inte åstadkommas utan föregående likvidering, i inrikespolitiken som i utrikespolitiken – båda två beordras samtidigt – av Oktoberrevolutionens principer och viktiga hörnstenar.

Inrikespolitiskt ersattes proletariats diktatur, baserad på arbetardemokrati – sovjetdemokrati – av den byråkratiska apparatens diktatur, följaktligen till nackdel för arbetar- och bondemassorna, som berövades initiativ och friheter, och till skada för socialismens sak, som enbart kan förverkligas genom en progressiv utveckling av de producerande massornas materiella och moraliska livsvillkor.

Utrikespolitiskt ömsade den internationella kommunistbyråkratin skinn, från ett instrument för världsrevolutionen, till en simpel hjälpreda åt den sovjetiska regeringen, mer mån om diplomatiska förbindelser med imperialistiska regeringar än om de revolutionära massornas behov.

Denna likvidering av oktoberrevolutionens viktigaste karaktärsdrag har lett Stalin till att inte bara fullständigt överge den revolutionära socialismens principer, utan också fysiskt uttradera det gamla bolsjevikiska gardet, en systematisk och stegrad utrotning, förberedd med alla till buds stående medel. Denna ohyggliga Moskvaprocess och dess tragiska efterdyningar är en naturlig följd av den politiska och fysiska likvidationsprocessen, till vilken man måste foga Tomskijs självmord och de förföljelser som igångsatts mot Bucharin, Pjatakov och Radek. Av Lenins gamla medarbetare, stora kämpar från oktoberrevolutionen, finns inte någon kvar som kan överskugga Stalin. På samma sätt finns inom den internationella kommunismen nästan inte någon kvar av de kommunistiska partiernas grundare.

Eftersom vi just nu i Spanien upplever en revolutionär process av stor nationell och internationell betydelse, känner vi och betraktar det som nödvändigt att tillägna oss den betydande ryska erfarenheten, i syfte att undvika att återupprepa sådant som gett negativa resultat för proletariats revolution och för socialismen.

Vi förklarar oss vara okuvliga fiender, i den revolutionära marxismens namn, till varje personlig eller byråkratisk diktatur, en diktatur som inte kan rättfärdigas inom ramen för socialistiska principer. Vi är anhängare – för att en oundviklig och övergående historisk

nödvändighet kräver det – av proletariatets diktatur, inom ramarna för en arbetardemokrati som helt och hållet förenar kamp mellan olika tendenser med arbetarklassens kampenhet.

Det kan tänkas att de, som i brist på argument och förmåga att försvara sig, har för vana att begränsa sig till bruket av epitet, kommer att utnyttja denna resolution för att beteckna oss som trotskister. Trotskij är för oss, vid sidan av Lenin, en av oktoberrevolutionens stora ledare och en stor revolutionär socialistisk skriftställare. Eftersom han är förtalad och förföljd, är vi angelägna om att uttrycka vår revolutionära solidaritet med honom, utan att för den skull dölja våra meningsskiljaktigheter när det gäller några av hans ståndpunkter.

Vi är revolutionära marxistiska socialister. I socialismens och den revolutionära arbetarklassens namn protesterar vi kraftigt mot det monstruösa brott som just har fullbordats i Moskva.

I Moskva har Zinovjev, Kamenev, Smirnov och flera andra medlemmar av bolsjevikpartiet arkebuserats under monstruösa omständigheter, vilket hela världen vet. Vår exekutivkommitté har redan klart och tydligt tagit ställning i denna fråga, med fullständig revolutionär hederlighet, och vill inte som en del andra grupper och arbetartidningar, bli medbrottslingar till sådana brott genom tystnad.

Trotskij, som var Lenins kamrat och den stora organisatören av den röda armén, har inte kunnat arkebuseras av det enkla skälet att han inte befinner sig i Ryssland, under Stalins herravälde. Trots detta förföljs han grymt och systematiskt. Sedan ett par år är hans liv ett stort lidande. Idag är han verkligen i fara. Man kräver att han fördrivs eller förvisas till ett koncentrationsläger. Man behandlar honom som en brottsling. Man driver på för ett lönnmord på honom.

Vi som inte är trotskister och som har meningsskiljaktigheter med Trotskij, vi anser att ett brott håller på att begås mot honom och vi kräver att denna internationella skandal upphör. Den spanska arbetarklassen, den katalanska arbetarklassen kan inte utsätta sig för skammen att tolerera en sådan skandal. Övertygade om att kunna tolka deras känslor, kräver vi att man erbjuder Trotskij en fristad i Katalonien, under arbetarklassens revolutionära beskydd.

Vi vet varifrån motståndet till detta generösa förslag är att vänta.

Vi kommer att kämpa med all vår energi mot detta motstånd, för att fullfölja denna plikt av revolutionär solidaritet.

Översättning (från franska): *Marianne Schellin*